

דנ"פ 473/20 - אלון חסן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

דנ"פ 473/20

לפני:

אלון חסן המבוקש:

נגד

מדינת ישראל המשיבה:

בקשה לחייב דיון נוסף על פסק דיןו של בית משפט זה בע"פ 3817/2019 מיום 3.12.2019 אשר ניתן על ידי כב' השופטים נ' הנדל, ג' קראוי אלרון תגوبת המשיבה מיום 10.3.2020 תגوبת המשיבה מיום 23.3.2020 לתגوبת המשיבה

בשם המבוקש: עו"ד אשר אוחזין; עו"ד חן הולנדר

בשם המשיבה: עו"ד תמר פרוש

החלטה

זהוי בקשה לחייב דיון נוסף על פסק דיןו של בית משפט זה (השופטים נ' הנדל, ג' קראוי אלרון) מיום 3.12.2019 בע"פ 3817/2019, שבו התקבל באופן חלק ערעור שהגישה המשיבה על זיכויו של המבוקש משורת עבירות שייחסו לו בקשר לפעולותיו כיו"ר אחד ממועדיו העובדים בנמל אשדוד.

רקע הדברים

1. בשנת 2016 הוגש נגד המבוקש ואחרים כתב אישום ובו ארבעה אישומים בעבירות על טוהר המידות ועבירות

עמוד 1

נלוות נוספת. עם המבוקש העומדו לדין גם בן-דודו, אשר שימש מנהל בכיר בחברת דנה לוגיסטיקה בע"מ (להלן: חברת דנה), שפעלה בתחום נמל אשדוד ונתנה שירותים ללקוחותיו; יהושע (שוקי) סגיס, שהיה מנכ"ל נמל אשדוד; ייב בטלר, בעלייה של חברת דנה; אחיו אורן בטלר, מנהלה של חברת דנה; וחברת דנה עצמה. בית המשפט המחוזי זיכה את המבוקש מכל העבירות שייחסו לו, ובuckבות כך הגישה המשיבה ערעור לבית משפט זה. בערעור חזרה בה המשיבה מחלוקת הארי של כתבי האישום וביקשה להרשיע את המבוקש אר בחלק מהפרשות שייחסו לו ובعبירות של מרמה והפרת אמוןיהם, לפי סעיף 284 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ובתאגיד, לפי סעיף 425 לחוק העונשין. המשיבה הדגישה כי היא מקבלת את מרבית קביעותיו העובדיות של בית המשפט המחוזי, אך לשיטתה היה מקום להסיק מהן מסקנה משפטית שונה שתוצאתה היא הרשות המבוקש באישומים השונים. על כן, המשיבה התמקדה בערעורה בקביעות הנורמטיביות של בית המשפט המחוזי, אם כי בנסיבות מסוימות היא השיגה גם על קביעות עובדיות שקבעה הרכאה הדיונית.

2. כפי שיפורט להלן, בסופו של דבר בית המשפט קיבל את הערעור בחלקו והרשיע את המבוקש ברוב דעות (השופטים נ' הנדל וג' קרא נגד דעתו החולקת של השופט י' אלרון) בעבירות של מרמה והפרת אמוןיהם בתאגיד בשל מעורבותו בפרשת יצואני הגrotchאות, שהיא אחת מתעורש שלוש הפרשות שעליהן ערערה המשיבה בכל הנוגע לאישום השני (להלן: פרשת יצואני הגrotchאות). כמו כן הרשיע בית המשפטפה אחד את המבוקש בשתי העבירות הנ"ל בגין המיחסו לו באישום הרבייע. יתר רכיבי הערעור שהגישה המדינה נדחו.

לבקשה שבפני רלוונטיות הקביעות הנוגעת לפרשות ולאישומים שבהם הורשע המבוקש בשלב הערעור, ולונכת מרכיבות המסכת העובדיות, לעמוד להלן על הקביעות בכל אחת מהפרשות והאישומים האלה שקבע בית המשפט המחוזי ושנקבעו בפסק הדין נושא הבקשה דנן.

האישום השני – פרשת יצואני הגrotchאות

3. טענות המשיבה באישום השני התמקדו, כאמור, בשלוש פרשות נפרדות: פרשת יצואני הגrotchאות, פרשת כי"ל, ופרשת שמן. המכנה המשותף שלוש הפרשות היה מעורבותו לכואורה של המבוקש מתוקף תפקידו בפעולות שנעודה לקדם, בדרך זו או אחרת, את עניינה העסקי של חברת דנה ושל בכירים בה. עוד נטען כי המבוקש עצמו נהנה מחלוקת מהרווחים שצברה חברת דנה, באמצעות העברות כספים שונות שביצע בן דודו מכספיה של חברת דנה. חרף העובדה שמדובר בשלוש פרשות שונות ונפרדות, צירפה אותה המשיבה לכדי אישום אחד וייחסה למבוקש בגין עבירה אחת של מרמה והפרת אמוןיהם.

4. על פי התשתית הראיתית הנוגעת לפרשת יצואני הגrotchאות, הרלוונטיות לעניינו, במהלך שנת 2011 החל המשרד להגנת הסבيبة לנקיוט פעולות אכיפה בנמל, במטרה למנוע את זיהום הים הנגרם כתוצאה מפריקה וטעינה של סחורות גrotchאות ברזל. בעקבות צעדיו האכיפה נגד עובדי הנמל, ובמסגרת תפקידו כיו"ר ועד העובדים, פעל המבוקש להביא לעצירה מיידית ומוחלטת של פעולות העמסת גrotchאות המתכת, אשר הסבה הפסדים כלכליים ניכרים ליצואני הגrotchאות. במקביל, במהלך תקופה השבתת הפעולות שארכה חודש, הציעו בן דודו של המבוקש וייב בטלר ליצואני הגrotchאות כי חברת דנה תספק להם שירותי פיקוח איכות הסבيبة, וכי הם "יפעלו עבורם" מול גורמי הנמל כדי להביא

לחידוש העבודות. בהמשך, טענה המשפטה כי ביום 10.8.2011 התקיימה פגישה שתכליתה הייתה למצוא פתרון הולם לחידוש העמסת הגROUTאות. בפגישה נכחו גורמים מטעם הנהלת הנמל, המבוקש, נציג יצואני הגROUTאות, ונציג המשרד להגנת הסביבה. בית המשפט המחוזי קבע כי אורי בלטר מחברת דנה נכון גם בפגישה.

5. במהלך אותה פגישה גובש פתרון שאפשר את חזרתם של עובדי הנמל לעבודת העמסת הגROUTאות, תוך שנקבעו קווים מנחים לפיקוח על המלאכה ולדריכי פעולה אותן יש לנקט במקרה שתתגלה נסילת פסולת לים. בעקבות הפגישה הסתיימה השביתה ועובדותם של יצואני הגROUTאות חודשה. בשבועות שלאחר מכן חתמו יצואני הגROUTאות על הסכמים עם חברת דנה לביצוע עבודות הפיקוח. בהמשך, ביום 1.9.2011, השתתף המבוקש בסיוור שנועד לבחון את UILותם של שני מתקנים חדשים שהזיכה חברת דנה בנמל, על מנת למנוע נסילת גROUTאות לים. במהלך התקופה שבין אוגוסט 2011 ועד להפסקת העבודה של חברת דנה בנמל ביוני 2013, התנהלה עבודה יצואני הגROUTאות כסדרה, ועל פי האמור בניומי עירעור זכתה חברת דנה להכנסות בהיקף כולל של למעלה משני מיליון ש"ח.

6. המשפטה טענה כי המסתה הראייתית הנ"ל עולה כדי פועלות אסורה בנגד עניינים של המבוקש. בית המשפט המחוזי דחה את הטענה וקבע, בין היתר, כי לא הוכח קשר בין ההתקשרות של חברת דנה עם יצואני הגROUTאות כדי לתת שירות פיקוח ושירותי שמירה מפני נסילת ממתכת לים ובין התנהלותו של המבוקש כפי שתוארה לעיל. נקבע שהעובדת שבידיון שהתקיים בחודש אוגוסט 2011 נכון גם נציג של חברת דנה, אינה מעמידה את המבוקש בנגד עניינים כלשהו, שכן המבוקש לא השפיע באופן ישיר או עקיף על ההתקשרות בין יצואני הגROUTאות עם חברת דנה. כמו כן נפסק כי המבוקש לא עמד בנגד עניינים אך מעצם נוכחותו בישיבה האמורה, שכן באותה ישיבה לא סוכמה זאת הגורם שיתקשר עם יצואני הגROUTאות ויספק להם שירות פיקוח.

7. המשפטה ערערה על קביעות אלה, וטענה כי בית המשפט המחוזי שגה כשהתעלם ממעמדו הבכיר של המבוקש בנמל אשדוד, אשר בכוחו היה להורות על הפסקת העבודות ובכוחו היה להורות על חידושן, וכי תנאי בludeו אין לסיום המשבר היה קבלת אישורו של המבוקש לפתרון המוצע. כאמור, בפסק הדין נושא בקשה זו, קיבל בית המשפט בדעת רוב את טענות המשפטה ועמד על המסקנה הנורמטיבית שנקבעה בדנ"פ 1397/03 מדינתישראל נ' שבס, פד"י נת(4) 385 (2005) (להלן: עניין שבס) להרשה בעבירה של מרמה והפרת אמוןיהם. שופטי הרוב הגיעו למסקנה כי התשתית הראייתית שהזגה נגד המבוקש ביחס לפרשת יצואני הגROUTאות, מגבשת את היסוד העובדתי והיסודות הנפשי הדרוש להרשה בעבירה של מרמה והפרת אמוןיהם, בהתאם לישום אמות המידה שנקבעו בעניין שבס.

פסק דין בבחינת פעולות המבוקש, שהוא עובד ציבור, יש ליתממשק למערכת היחסים המיוחדת בין וביין נאים אחרים בהליך, בין דויד וייב בלטר, אשר שילבה "אלמנטים של חברות, זיקות קרבה אישית ומשפחתית ואינטנסיביים כלכליים חזקים". עוד צוין כי יש לשקו את מהות תפקידו של המבוקש בנמל ואת מידת ההשפעה שתפקיד זה הקנה לו. באשר לישיבה בחודש אוגוסט 2011, השופט ג' קרא הדגש כי נוכחותו של אורי בלטר באוותה ישיבה נושאת חשיבות מרובה שכן הצעתו לפתרון משבר הגROUTאות, אשר הניחה את דעת הנהלת הנמל ובמיוחד את דעת המבוקש, היא שהביאה בהמשך לכך שהמבחן הורה על הפסקת השבתת העמסת הגROUTאות. בסיטוב אלה, נפסק כי המבוקש השתתף בישיבה ונטול חלק בהצבעה על ההצעה שהעלתה אורי בלטר כמתווה לפתרון המשבר, בשעה שהוא נתון בנגד עניינים חריף על רקע קשריו עם חברת דנה ובכירים בה.

8. השופט ג' קרא הוסיף וציין כי בהתאם להלכה שנפסקה בעניין שבס, בכל הנוגע להרשה בעבירה של מרמה

והפרת אמונים אין די בהוכחת קיומו של ניגוד עניינים, אלא נדרש כי יתקיים "פן מחמיר נוסף", שאותו ניתן לבדוק בהתאם לשולחה מבחני עזר: עצמת ניגוד העניינים, קיומה של סטייה מן השורה, ומעמדו של עובד הציבור. ישום של מבחן אחד על עניינו של המבחן הוביל את דעת הרוב למסקנה כי בפרשת יצואני הגרוטאות מתקיים אותו "פן מחמיר נוסף". נפסק כי המבחן קלע עצמו לניגוד עניינים חמור בשל וחסרי הקربה שלו בין דודו ועם יניב בלטר חברת דנה, ובשל קיומם של אינטראטים כלכליים חזקים ביניהם. עוד נשקרה העובדה שהמבחן עשה את המעשים המוחשיים לו שעה שהוא בעל מעמד בכיר הנובע מתחזקתו בنمלה. על יסוד כל האמור הרשיעושופטי הרוב את המבחן בעבירה של מרמה והפרת אמון שבבבירה של מרמה והפרת אמון בתאגיד. השופט נ' הנדל הצרף לחווות דעתו של השופט ג' קרא והגיע למסקנה זהה לפיה יש להרשיע את המבחן בפרשת יצואני הגרוטאות על יסוד ניתוח התשתית הראיתית שפורטה.

9. שופט הרוב הטיעמו כי אין קושי בהרשעת המבחן באישום השני בפרשת יצואני הגרוטאות בלבד, חרף העובדה שהאישום כלל שתי פרשיות נוספות, שבahn נותר זכי המבחן על כנו. נפסק, כי דומה שהמשיבה ביקשה ליחס למבחן עבירה אחת של מרמה והפרת אמון בגין שלוש הפרשיות יחד, וזאת מטעמי זירות יתר ועל מנת לנסות ולבסס "דף פועלה" לנוכח הדמיון בין הפרשיות. השופט ג' קראקבע כי הרשות המבחן בפרשא אחת מתוך שלוש הפרשיות אפשרית משעהבודות הנוגעות לכל הפרשיות בכללו בכתב האישום וניתנה למבחן הזדמנות סבירה להתגונן. ציין, כי סמכות זו נוצרת בבחינת קל וחומר מן הסמכות הננתונה לבית המשפט בסעיף 216 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החס"פ), שעינויו הרשות נאשם בעבירה שונה מזה שבאה הורשע בערכאה הקודמת.

10. השופט י' אלרון, אשר נותר בעניין זהבדעת מיעוט, בחן אף הוא את התשתית הראיתית וקבע כי אין להרשיע את המבחן במוחשי לו בפרשת יצואני הגרוטאות. השופט י' אלרון ציין כי לשיטתו המסקנה אליה הגיעו שופטי הרוב מבוססת על שתי הנחות עובדיות: הראשונה, כי בעת קיום הישיבה עמד על הפרך הפטرون של חברת דנה; והשנייה, כי או ריב בלטר מטעמה של חברת דנה הוא שהציג את הפטرون במהלך הישיבה הנ"ל. לגישת השופט י' אלרוןשתי ההנחהות הללו נוגדות את קביעתו של בית המשפט המוחזוי לפיה חברת דנה כלל לא נזכרה בישיבה מחודש אוגוסט 2011. עוד ציין השופט י' אלרון כי לעמדתו דעת הרוב חרגה מהכלל לפי ערכאת הערעור נוטה שלא להתערב במקרים העובדים של הערכאה הדינונית, אלא במקרים חריגות והוא הוסיף כי לשיטתו אין מקום להרשיע את המבחן רק בפרשא אחת מתוך שלוש הפרשיות שבאיםו השני. בהקשר זה ציין כי אף המשיבה לא טענה שדי בהרשעתו של המבחן בפרשא אחת מתוך שלוש השלוש כדי להוות בסיס מספיק להרשעה בעבירות המוחשיות לו, ואף לטענתה כל אחד מהמעשים המוחשיים למבחן לבדוק אינו עולה כדי עבירה של מרמה והפרת אמון.

11. בمعנה לעמדתו של השופט י' אלרון כי דעת הרוב סטה מקביעות עובדיות של בית המשפט המוחזוי ציין השופט ג' קראקי בין שארו לבין שטר הציג עצמו בישיבה מחודש אוגוסט 2011 נציג של חברת דנה ובין אם לאו, המבחן ידע מי הוא או ריב בלטר וכי הוא מזוהה עם חברת דנה. בנסיבות אלה, ציין השופט ג' קרא, כי המבחן ידע גם שההצעה שהועלתה כפתרון על ידי או ריב בלטר עתידה לעלות לדין להצבעה בישיבה בה השתתף המבחן, וכי הצעתו עשויה להכריע את הкусף לקבלתה או לדחיתה. בהקשר זה הוסיף השופט ג' קרא כי בית המשפט המוחזוי אمنם לא התייחס לזהותו של מי שהעלה את מתווה הפטرون בישיבאה ורק הודה כי הקביעה ולפיה היה זה או ריב בלטר שהעלה את ההצעה על העדויות שנשמעו בהליך ועמדו בפני בית המשפט המוחזוי.

האישום הרביעי

12. במסגרת אישום זה יוכהה לבקשת הוצאה פרוטוקולים של דירקטוריון הנמל ודוח ביקורת פנימי של הנמל ומיסיריהם לחברת דנה, מטער רצון לסייע לה בהליך משפטית שנקטה נגד הנמל. על פי העובדות שתוארו בכתב האישום, בחודשים יוני-יולי 2013 התקיימו בדירקטוריון נמל אשדוד דיוני ועדת ביקורת בעקבות פרסום של דוח בדיקה מיויחדת על פי החלטת ועדת הביקורת בנושא פעילות תאגידים קשורים לויר'ר ועד העובדים (להלן: דוח הבדיקה). דוח הבדיקה בבחן חיש לנגד עיניהם מצד המבקש ובគותרתו ציין כי המסמכים מהווים "טיטה לדין פנימי – סודי" וכן הופיע הכתוב "מיועד לחברת דירקטוריון בלבד – אין להפיצו או להשתמש במידע הכלול בו למטרת כלשהי". בהמשך לשיבות הדירקטוריון הוחלט על הפקת ההתקשרות של הנמל עם תאגידים עסקיים אשר נמצאו קשורים לבקשתו, לרבות חברת דנה, ועל הפקת פעילותם בנמל. הוועדה על כך נמסרה למנכ"ל חברת דנה, יניב בלטר. בעקבות כך הגישה חברת דנה תביעה אזרחית נגד נמל אשדוד.

13. בכתב האישום נטען כי סמוך לאחר הגשת התביעה ומיד עם שבו לתקפיך י"ר ועד העובדים בנמל, החל המבקש בהפעלת מסכת לחצים כלפי עובדת הנמל, מיכל לוגסי (להלן: לוגסי), כדי שתעביר לו את הפרוטוקוליםים של ישיבות הדירקטוריון ואת דוח הבדיקה. לוגסי, שנעזרה בעובד נוסף, העבירה את המסמכים האמורים לידי המבקש, ולפי הטענו המבקש העבירם במועד שאינו ידוע לבן דודו ולאחרים. במקביל, נטען כי בין דודו של המבקש ויניב בלטר נועצו עם המבקש באופן שוטף באשר להליכים משפטיים הנוגעים לחברת דנה לנמל, וזאת בין היתר תוך שימוש בממסמכים שהעביר להם. נטען כי בנסיבות אלה פעל המבקש בניגוד מוחלט לאינטרסים המשפטיים, הכלכליים והאחרים של הנמל והאינטרס הציבורי שעליו הופקד, ועשה שימוש לרעה במעמדו כדי לקדם את עניינה של חברת דנה.

14. בית המשפט המחוזי דחה טענות אלה וקבע כי אין לראות בהעברת המסמכים משומם מעשה מרמה והפרת אמוןם הפוגע בנמל או באמון הציבור, וכי יש לראות את מעשיו של המבקש בהקשר זה כמעשים שתכליתם הייתה להציג בפני בית המשפט שדן בתביעה שהגישה חברת דנה את התמונה העובדתית לאשרה. עוד נפסק כי פעולה זו דזוקא משרתת את האינטרסים של הנמלוכי ההחלה על הפקת פעילות חברת דנה בנמל והוצאה משטחי הנמל לא התקבלה על דעתו של הדירקטוריון, אף הייתה מנוגדת לה. על כן, כך נפסק, לא ניתן לומר על עובד שGBK להגן על עצמו מפני טענות אשר הוא מכחיש בთוקף רב ואשר קשורות בין וביון אותה חברה אשר לגביה בוצעה פעולה בניגוד להחלטת הדירקטוריון, כי הוא פועל בניגוד עניינים לנמל שהוא עובד בו. באשר לסתווגם של המסמכים כחסויים, קבע בית המשפט כי תוכנו של דוח הבדיקה לא היה חסוי, ומילא הוא כבר פורסם בתקשרות, וכי הפרוטוקולים של ישיבות הדירקטוריון לא הוגדרו כחסויים.

15. המשיבה ערערה על קביעות אלה וטענה כי בית המשפט המחוזי שגה בקובעו כי הוצאה המסמכים מרשות הנמל ושיתוף הפעולה של המבקש בהקשר זה עם חברת דנה בהליכים המשפטיים שנייה נגד הנמל, אינם מהווים כשלעצמם משומם פעולה בניגוד עניינים העולה כדי הפרת אמוןם. טענה זה התקבלהפה אחד על ידי בית משפט זה אשר הרשיע את המערער בגין מעשים אלה בעבורות של מרמה והפרת אמוןם ומרמה והפרת אמוןם בתאגיד. נקבע כי המבקש פעל להוצאה פרוטוקול של ישיבת הדירקטוריון ודוח הבדיקה מרשות הנמל לידי נציג חברת דנה, תוך שהוא מציב עצמו בניגוד עניינים מובהק בין האינטרס של הנמל ובין האינטרס של חברת דנה והאינטרס האישי שלו בתוצאה ההליך המשפטי שנקטה חברת דנה. עוד נקבע כי בעשייו מעל המבקש באמון הציבור בעובדי הציבור, פגע בערך המוגן של טוהר המידות בשירות הציבור וכן בפגיעה בעניות התקינה של המינהל הציבורי. בהקשר זה נפסק כי עצם מסירת המסמכים, ללא תלות בשימוש שנעשה בהם בסופה של דבר או בהצדקה לביצוע המעשים, מהוות מעשה פסול שעלו

לפצע באינטרס הציבורי ובנסיבות העניין גם בתקינותו של ההליך המשפטי. בית המשפט הוסיף כי העובדה שאין מדובר במוסכמים חסויים, אינה משנה ממשקה זו, והוא הדין ביחס לשאלת אם דוח' הבדיקה פורסם בתקורת. כמו כן, נדחתה טענתה המבוקש לפיה אין מדובר במעשה שנעשה במסגרת "מילוי תפקידו" כעובד ציבור.

16. על יסוד כל האמור הוחלט להחזיר את הדיון בבית המשפט המקורי לשימוש טיעונים לעונש ולגזרת דין של המבוקש.

הבקשה דין

17. מכאן הבקשה דין בה טוען המבוקש כי פסק הדיון המרשייע שניתן נגדו קובע הלכות חדשות המנוגדות לפסיקתו של בית משפט זה בכל הנוגע לאמותה המידית להרשעה בעבירה של מרמה והפרת אמונים וכן בכל הנוגע לסדרי הדיון החקלים בערעור הפלילי. בכל הנוגע להרשעתו באישום הרכיבי טוען המבוקש כי תוצאה פסק הדיון מעוררת קושי ומרחיבה עד מאד את היקף התפרשותה של עבירות מרמה והפרת אמונים. לטענת המבוקש, הקביעה כי עצם הוצאת המסתמכים די בה כדי ל证实 הרשעה בעבירה של מרמה והפרת אמונים, וזאת חרף הצדוקים שהיו לפועלה בנסיבות הצבוריות" עלולה לפגוע בעובדי הציבור המבוקשים "להשופט פעולות אסורות על ידי מנהלים בכירים בחברות הצבוריות" וליצור אי ודאות באשר לרף ההרשעה בפליליים. לשיטתו, העובדה שבית המשפט המקורי סבר כי פעולותיו אין מצדיקות הרשעה בעבירה פלילית, מחזקת את המסקנה לפיה פסק דיןו של בית משפט זה עלול ליצור חוסר בהירות בקרוב לעובדי הציבור. לעומת זאת, כך נטען, לא היה מקום להרשייע את המבוקש אלא לקבוע כי מכאן ואילך יגשו פעולות דומות בעבירה פלילית.

18. באשר להרשעה באישום השני בפרשת יצואני הגורטות נתען כי מסקנתה המרשייעת של דעת הרוב נשמכה על שורה של הנחות הסותרות את קביעותו העובדתית של בית המשפט המקורי מבלי שהיא刂 הצדקה מספקת ולכן יש צורך לקיים דין נוסף נוסף על מנת להעמיד לדין את שאלת היקף ההतערבות של ערכאת הערעור במצבו עובדה של הערכאה הדיונית. זאת בפרט מקום שבו לטענת המבוקש המשיבה לא בבקשתה לערער על קביעותו העובדתית של בית המשפט המקורי. בהקשר זה התייחס המבוקש לקביעותיו של השופט כי קרא ולפיהן בלטר היה זה שהעלה את הפטורון למשבר; המבוקש היה מודע לנוכחותו של אורן בלטר בשיפונה; וכן כי הוא היה שותף להחלטה באשר לפתרון הנבחר. המבוקש הדגיש כי הוא לא היה מצוי בנגד עניינים בפרשת יצואני הגורטות, כיוון שהורה על חזרתם של העובדים לעובדה רק לאחר שפחיתה הסכנה שעמדו לדין פלילי ועל כן, יש לראות בו כמי שפועל לטובות העובדים. הtoutum כי בנסיבות אלה הקביעה כי הוא היה מצוי בנגד עניינים מרחיבה את גבולות עבירת המרמה והפרת האמונים באופן מרחיק לכת ובנגוד להלכה הפסוכה.

19. טענה מרכזית נוספת המבוקש נוגעת להחלטת שופטי הרוב להרשייע באישום השני בפרשת יצואני הגורטות בלבד, אף שלשיטתו המשיבה עצמה עמדה על כך שאין די בנסיבות המתוארים בפרשא זו בלבד כדי להקים הרשעה פלילתית. לטענת המבוקש, הרשעה זו אינה בניגוד לעמדת המשיבה ומצדיקה את קבלת הבקשה לדין נוסף נוסף, בפרט במקרים לבן שהרשעתו בפרשא זו על יסוד מצאי עובדה שנקבעו לראשונה בערכאת הערעור, פוגעת בזכותו להtagnon כראוי מפני האישומים.

20. המשיבה טענה מנגד כי דין הבקשה להידחות. לשיטתה פסק הדין לא קבע כל הלכה חדשה, ודאי לא צו המצדיקה לקיום דין נוסף. לטענת המשיבה, בית המשפט הרשיע את המבוקש על יסוד אמות המידה הנוגנות בפסקה לצורכי בחינת התקיימות יסודות עבירה של מרמה והפרת אמונים, וכן בקביעות ישומניות אלה כדי להצדיק דין נוסף. באשר לטענות המבוקש המתיחסות להרשעתו באישום הרביעי בבקשת המשיבה לדgesה כי אין לראות במבוקש משום "חושך שחיתות". לטענתה, המבוקש עשה דין לעצמו לשם קבלת הפרוטוקולים ודוח' הבדיקה וזאת על מנת לעזור לחברת דנה בהליך המשפטי שניהלה. עוד הודגש כי בכל אותה העת עמד המבוקש בקשר רציף עם בן דודו ועם חברות דנה ושיעץ להם כיצד להשתמש במסמכים. מעשים אלו, כך נטען, נושאים חומרה יתרה וזאת בפרט ממשום שבאותה העת היה המבוקש עובד ציבור, החב בחובות נאמנות לנמל ולצייבור.

21. באשר לפרשת יצואני הגראוטאות המשיבה הדגישה כי אין ממש בטענות המבוקש לפיהן דעת הרוב התערבה במצבו עובדה ומהימנות של בית המשפט המחויז בニיגוד לדין ומבליל' שהמשיבה טענה לכך. המשיבה טענה כי בית המשפט המחויז קבע שאורי בלטר השתתף בישיבה בחודש אוגוסט 2011. עם זאת, הוא קבע עוד כי במועד היישיבה לא היה ידוע לחברת דנה היא זו שתפעל מטעם יצואני הגראוטאות. המשיבה הדגישה כי בערעור שהגישה היא בבקשת להתערב בקביעה אחרתה זו - והטינה התקבלה על ידי שופטי הרוב. נטען, כי בכר הטערב בית המשפט בקביעה עובדתית שగיה של הערכאה הדינונית, שלא התיישבה עם התשתיות הריאיתית שהוצגה לה בהקשר זה. מכל מקום, הודגש כי אין בקביעה זו ממשום הלכה חדשה. עוד הוטעם כי אין קושי בהרשעת המבוקש רק בפרשת יצואני הגראוטאות וכי שופטי הרוב ציינו בהקשר זה כי המשיבה אינה שוללת את האפשרות להרשיע את המבוקש רק באחת משלוש הפרשות נושא האישום השניים הוסיףו וציינו כי למבחן ניתנה אפשרות להtagונן מפני פרשה זו והוא ניצל זאת עד תום.

22. בתשובתו לטענות המשיבה חזר המבוקש על עמדתו. הוא ביקש לחend כי המשיבה מעולם לא טענה כי ניתן להרשיע רק באחת משלוש הפרשות נושא האישום השני. וכי הרשעתו בפרשא אחת פגעה בפועל ביכולתו האפקטיבית להtagונן. המבוקש הדגיש עוד כי פועלתו המפורטת באישום הרביעי נועדה לחסוף את התנהלות י"ר הדירקטוריון של נמל אשדוד, אשר החליט להפסיק את ההתקשרות עם חברת דנה בニיגוד להחלטת הדירקטוריון.

דין והכרעה

23. לאחר שעינתי בבקשתו, בתשובה לה ובתגובה המבוקש באתי לידי מסקנה שדינה להידחות. דין נוסף שמור למקרים חריגים ביותר שבהם כהוראת סעיף 30(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 "הלכה שנפסקה בבית המשפט העליון עומדת בסתרה להלכה קודמת של בית המשפט העליון", או "שמפתת חשבותה, קשייתה או חידושה של ההלכה שנפסקה" יש מקום לדין נוסף. פסק הדין בענייננו אינו מקיים את התנאי הראשון והביסטי לקיומו של דין נוסף נוסף שכן הוא אינו קבוע כל הלכה חדשה, ודאי לא באופן ברור "בכוננות מכוון ובמפורש" (דנ"פ 7479/19 מדינת ישראל נ' בצלאל, פסקה 12 (19.4.2020)). עיין בפסק הדין מעלה כי הוא אך מיישם את ההלכה שנקבעה בעניין שבסבב הנטען לעבירה של מרמה והפרת אמונים ואין הוא חורג ממנה. אמנם, בית המשפט עמד בפסק הדין על הקשיים הכרוכים לעיתים בהרשעה בעברוזו אשר "רחוקה מלהיות הבירה בעבריות לפי חוק העונשין", בדבריו השופט נ' הנדל. אך, ברוי כי עובדה זו היא כשלעצמה אינה מובילה למסקנה כי בית המשפט סטה מההלכה שנקבעה בעניין שבסבב הנטען הוא - הן שופטי הרוב והן שופט המיעוט הדגישו כי אמות המידה שקבעו בעניין שבס ה-

שהוליכו אולם בניתוח התשתית הראיתית, וזאת מבליל לפרק את גבולות העבירה. העובדה שההכרעה ביחס לפרשת יצואני הגרוטאות לא נתקבלה על ידם פה אחד, אין בה להצדיק את קבלת הבקשה (דנ"פ 941/16 מאיר נ' מדינת ישראל, פסקה 28 (11.2.2016)).

24. הטענות שהעליה המבוקש לגופם של האישומים שבhem הורשע, אף הן אין מצדיקות את קבלת הבקשה. ככל שהדבר נוגע להרשעה באישום הרכיבי ואפשר המבוקש מנסה לשנות נופך עקרוני לטענותיו, מדובר במעשה בהשגות על האופן שבוישמו שופטי הרכיב את הדין. כך ביחס לקביעה לפיה המבוקש היה נתון בנסיבות עניינים מובהק במשיו ורכיבים לקביעה לפיה הוא פועל במסגרת תפקידיו כעובד ציבור. טענות מסוג זה הן ערעוריות באופןין ואין בהן כדי להקים עילה לדין נוסף (דנ"פ 1912/18 עלוש נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (8.3.2018)).

25. למסקנה דומה הגעתינו גם באשר לטענות שהעליה המבוקש ביחס להרשעתו בפרשת יצואני הגרוטאות. בתמצית המבוקש טען כי נקבעו בהקשר זה שתי הלכות חדשות: האחת, נוגעת להתרבעות ערכתה הערעור בנסיבות עובדה שקבעה הערכאה הדינית; והשנייה, נוגעת להרשעתו של המבוקש רק בפרשה אחת מתוך שלוש הפרשות נשא האישום השני. קרייה בפסק הדין מעלה שלא נקבעה בו כל הלכה בהקשרים אלה, לא כל שכן הלכה ברורה ומפורשת כדרישת הדין. באשר להתרבעות במצבים שקבעו בית המשפט המחויז – הדברים לבנו ונומקו בפסקה 22 לחווות דעתו של השופט ג', קרא. שופטי הרוב פירטו באריכות מדוע הגיעו למסקנה העובדתית לפיה אורי בלטר היה זה שהעליה את ההצעה במהלך הישיבה מחודש אוגוסט 2011 וכן כי המבוקש היה מודע לכך. בקביעות אלה, שהتبססו על המסתכת הראיתית שעמדה בפני השופטים, אין משום סטייה מן ההלכה הנוגעת בכל הנוגע להתרבעות ערכתה הערעור בנסיבות עובדה ומהימנות. אכן, ערכתה הערעור אינה נוטה להתרבע במצבים עובדה ובקביעות מהימנות של הערכאה הדינית, אך אין זה כלל בליעור ובמקרים מתאימים המצדיקים זאת, אין ערכתה הערעור מנענת מלעשות כן (ראו למשל: (ע"פ 3914/05 אלחרר נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (10.11.2008); ע"פ 6643/05 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (3.7.2007))). שופטי הרוב סבירו כי זהו מקרה המצדיך התרבעות, ובכך נהגו בהתאם להלכה הפסוקה ולא בסטייה ממנה.

26. הטענה לפיה הרשות המבוקש בפרשא אחת מבין השלוש שנכללו באישום השני, מצדיקה דין נוסף נוסף – אף היא דין להידחות. שופטי הרוב הבבירו באופן מפורש כי עיון בעמדת המשיבה מעלה כי היא לא שוללה את האפשרות להרשייע את המבוקש באישום הנ"ל אם יתתקבלו טענותיה ولو ביחס לאתה שלוש הפרשות שעלייהן ערערה. כפי שנפסק, למבחן ניתנה הזדמנות סבירה להתגונן מפני מפני שלוש הפרשות והוא אף ניצל אותה. בנסיבות אלה, נראה כי קביעותיו של בית המשפט נתועות בدل"ת אמות המקרה הפרטני של המבוקש. אין סבורה כי העורתו של השופט ג' קרא בכך לסעיף 216 לחס"ד פיש בהן משום קביעות הלכה ומשכך אין הן מצדיקות דין נוסף נוסף.

27. הטענות הנוספות שהעליה המבוקש ברגע להרשעתו בפרשת יצואני הגרוטאות הן ערעוריות במובהק ואף הן אין מצדיקות דין נוסף נוסף. כך הטענה כי בפועלו שם המבוקש לנגד עיניו את טובותם של עובדי הנמל וכך הטענה כי עובדה זו מטה את הCAF באופן שיש בו כדי ללמד שהוא לא היה מצוי בנסיבות עניינים.

28. מכל הטעמים שפורטו לעיל, הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, כ"ה בא'יר התש"ף (19.5.2020).

ה נ ש י א ה
